

Sygn. akt II K 625/14

1 Ds. 614/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 czerwca 2017 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Małgorzata Skiba

Protokolant Kamila Salamon

w obecności Asesora Prokuratury Rejonowej w Świdnicy **M. W.**

po rozpoznaniu w dniach 13 października 2015 roku, 2 grudnia 2015 roku, 3 lutego 2016 roku, 22 czerwca 2016 roku, 24 sierpnia 2016 roku, 12 października 2016 roku, 30 listopada 2016 roku, 11 stycznia 2017 roku, 31 maja 2017 roku sprawy karnej

1.P. B.

syna C. i E. z domu O. ,

urodzonego dnia (...) w Ś.

2.T. B.

syna C. i E. z domu O. ,

urodzonego dnia (...) w Ś.

3.T. T.

syna H. i E. z domu T. ,

urodzonego dnia (...) w D.

oskarżonych o to, że:

I. w dniu 16 oraz 18 lutego 2014 roku w Ś., w woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu oraz w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu, zabrali w celu przywłaszczenia z dyskontów spożywczych B.:

- przy ul. (...) sztuk czekolad M. o wartości 861,12 zł,

- przy ul. (...) sztuk czekolad M., 14 sztuk bombonierek M. o łącznej wartości 422,96 zł,

wszystko o łącznej wartości 1284,08 zł, czym działali na szkodę J. M. P.,

to jest o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.;

P. B. i T. B., o to, że:

II. w dniu 24 września 2013 roku w Ś., w woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz wspólnie i w porozumieniu z pokoi hotelowych zabrali w celu przywłaszczenia:

- telefon komórkowy m-ki S., konsolę do gier (...), cztery gry (...), futerał do konsoli, plecak, portfel z zawartością 30 zł o łącznej wartości 1100 zł, stanowiące własność L. C. (1),

- telefon komórkowy m-ki S. (...) wraz z ładowarką, konsolę do gier (...) wraz z ładowarką, trzy sztuki gier, portfel z pieniędzmi w kwocie 50 zł o łącznej wartości 1484 zł, stanowiące własność D. T., - telefon komórkowy (...) o wartości 200 zł stanowiący własność R. G.,

- telefon komórkowy S. (...) o wartości 100 zł oraz portfel zawierający 20 zł stanowiące własność D. G.,

to jest o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.;

nadto P iotra B. o to, że:

III. w dniu 1 sierpnia 2013 roku w Ś., w woj. (...), z plecaka należącego do B. B. zabrał w celu przywłaszczenia portfel zawierający: pieniądze w kwocie 400 zł, dokumenty w postaci dokumentu stwierdzającego tożsamość - dowodu osobistego, prawa jazdy, dowodu rejestracyjnego, dwie karty uprawniające do podjęcia pieniędzy z automatu bankowego ,

to jest o czyn z art. 278 § 1 i § 5 k.k., 275 § 1 k.k.,

276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.;

IV. w dniu 4 czerwca 2014 roku w Ś., w woj. (...), w celu utrzymania się w posiadaniu zabranej rzeczy w postaci kosmetyków o łącznej wartości 127,91 zł, bezpośrednio po dokonaniu kradzieży w sklepie (...), użył przemocy wobec B. J. (1), zatrudnionej na stanowisku pracownika ochrony oraz J. P. sklepu, poprzez szarpanie za odzież pokrzywdzonych i uderzanie rękami,

to jest o czyn z art. 281 k.k.

orzeka, co następuje:

I. oskarżonych **P. B., T. B. i T. T.** uznaje za winnych popełnienia zarzucanego im czynu opisanego w pkt I części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., i za to na podstawie art. 278 § 1 k.k. wymierza:

a) oskarżonym **P. B. i T. B.** karę po 5 (pięć) miesięcy pozbawienia wolności,

b) oskarżonemu **T. T.** karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej w pkt I b części dyspozytywnej wyroku kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu **T. T.** okres zatrzymania w sprawie w dniu 21 lutego 2014 roku, przyjmując jeden dzień zatrzymania za równoważny jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

III. oskarżonych **P. B. i T. B.** uznaje za winnych popełnienia zarzucanego im czynu opisanego w pkt II części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., i za to na podstawie art. 278 § 1 k.k. wymierza każdemu z nich karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 46 § 1 k.k. zobowiązuje oskarżonych **P. B. i T. B.** do naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego D. T. poprzez solidarną zapłatę kwoty 1484 zł (jeden tysiąc czterysta osiemdziesiąt cztery złote),

V. na podstawie art. 85 § 1 i 3 k.k. i art. 86 § 1 k.k. wymierzone **T. B.** w pkt Ia i III części dyspozytywnej wyroku kary pozbawienia wolności łączy i orzeka wobec niego karę łączną 10 (dziesięciu) pozbawienia wolności;

VI. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej w pkt V części dyspozytywnej wyroku kary łącznej pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu **T. B.** okres zatrzymania w sprawie w dniu 21 lutego 2014 roku, przyjmując jeden dzień zatrzymania za równoważny jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

VII. oskarżonego **P. B.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt III części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 278 § 1 i 5 k.k. i art. 275 § 1 k.k. i art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., i za to na podstawie art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

VIII. na podstawie art. 46 § 1 k.k. zobowiązuje oskarżonego **P. B.** i do naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego B. B. poprzez zapłatę kwoty 400 zł (czterysta złotych);

IX. oskarżonego **P. B.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt IV części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 278 § 1 i 5 k.k. i art. 275 § 1 k.k. i art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., i za to na podstawie art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierza mu karę roku miesięcy pozbawienia wolności;

X. na podstawie art. 85 § 1 i 3 k.k. i art. 86 § 1 k.k. wymierzone **P. B.** w pkt Ia, III, VII i IX części dyspozytywnej wyroku kary pozbawienia wolności łączy i orzeka wobec niego karę łączną roku i 6 (sześciu) pozbawienia wolności;

XI. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonych z obowiązku ponoszenia kosztów sądowych, w tym z opłaty, zaliczając wydatki na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

w oparciu o przepis art. 422 § 1 k.p.k. ograniczone do oskarżonych P. B. i T. B.

Sąd ustalił, co następuje:

Oskarżeni P. B. i T. B. w okresie od 16 marca 2013 roku zamieszkali w Schronisku (...) w Ś., utrzymywali się ze świadczeń MOPS i z prac dorywczych, w schronisku mieszkał także oskarżony T. T..

Dowód:

Wyjaśnienia oskarżonego T. B. k.25-27, 139-140, 563

Oskarżony P. B. w dniu 01 sierpnia 2013 roku w Ś. przebywał na basenie (...) w Ś., było tu wiele osób. P. B. ulokował się w pobliżu B. B., a gdy ten poszedł popływać, wówczas P. B. z należącego do B. B. plecaka zabrał w celu przywłaszczenia portfel zawierający pieniądze w kwocie 400 zł, dokumenty w postaci dokumentu stwierdzającego tożsamość - dowodu osobistego, prawa jazdy, dowodu rejestracyjnego, dwie karty uprawniające do podjęcia pieniędzy z automatu bankowego.

Dowód:

Zeznania świadka B. B. – k.37-40, akta X Ko 20/16

Wyjaśnienia oskarżonego P. B. k. 20-21, 149-150, 173, 177-178, 186, 364, 562-563

W dniu 24 września 2013 roku oskarżeni P. B. i T. B. poszli na teren (...) w Ś., było to około godzin południowych, na terenie (...) rozgrywał się wówczas turniej piłki nożnej. Wracając ze stadionu przechodzili obok hotelu, w którym mieszkali zawodnicy, P. B. podszedł do budynku hotelu i zobaczył, że od strony ulicy (...) jest otwarte jedno z okien, wszedł przez to okno do pokoju, zaś oskarżony T. B. pozostał na zewnątrz na czujce. P. B. w pokoju tym znalazł i następnie zabrał telefon komórkowy marki S., konsolę do gier (...), cztery gry (...), futerał do konsoli, plecak, portfel z zawartością 30 zł o łącznej wartości 1100 zł, stanowiące własność L. C. (2), telefon komórkowy marki S. (...) wraz z ładowarką, konsolę do gier (...) wraz z ładowarką, trzy sztuki gier, portfel z pieniędzmi w kwocie 50 zł o łącznej wartości 1484 zł, stanowiące własność D. T., telefon komórkowy (...) o wartości 200 zł stanowiący własność R. G., telefon

komórkowy S. (...) o wartości 100 zł oraz portfel zawierający 20 zł stanowiące własność D. G.. Oskarżeni sprzedali dwa telefony i konsolę (...) w lombardzie przy ulicy (...) w Ś. i uzyskali w ten sposób około 400,- zł, którymi się podzielili.

Dowód:

Zeznania świadków:

K. B. k. 72-74

L. C. (3) k. 90

D. T. k. 98

R. G. k. 112

D. G. k. 119-120

Wyjaśnienia oskarżonych:

P. B. k. 20-21, 149-150, 173, 177-178, 186, 364, 562-563

T. B. k. 25-27, 139-140, 563

Oskarżony P. B. wpadł na pomysł, aby z T. B. i T. T. dokonać kradzieży czekolad w sklepie (...), że T. B. będzie stał przy drzwiach wejściowych, a jak P. B. i T. T. będą wychodzić ze sklepu, wówczas T. B. miał wejść w obszar drzwi wejściowych, zablokować drzwi, żeby były otwarte, żeby tamci mogli wyjść.

W dniu 16 oraz 18 lutego 2014 roku w Ś., w woj. (...), oskarżeni P. B., T. B. i T. T. w dwóch sklepach (...) w Ś. zabrali w celu przywłaszczenia w dniu 16 lutego 2014 roku – 288 sztuk czekolad M. po 2,99 zł jedna sztuka, w dniu 18 lutego 2014 roku – 90 sztuk czekolad M. po 2,99 jedna sztuka i 14 sztuk bombonierek M. po 10,99 zł za sztukę. Oskarżeni działali w ten sposób, że na teren sklepu weszli oskarżeni P. B. i T. T., zaś oskarżony T. B. czekał na nich w wiatrołapie, P. B. i T. T. z działu słodczych wzięli ww. towar i nie przechodząc przez linię kas wyszli do oskarżonego T. B., który otworzył im drzwi z wiatrołapu, odblokował czujkę i drzwi się otworzyły, po czym oskarżeni oddalili się ze sklepu. P. ochrony przejrżeli monitoring z momentu kradzieży.

Oskarżeni część czekolad zjedli, zaś resztę skradzionych słodczych sprzedali w parku koło Hotelu Sportowego, uzyskując kwotę około 140 zł, którą się podzielili, pieniądze przeznaczyli na jedzenie i napoje.

W dniu 19 lutego 2014 roku oskarżeni pojawili się ponownie w sklepie (...), w którym w dniu 18 lutego 2014 roku dokonali kradzieży, zostali rozpoznani przez przebywającego wówczas w miejscu pracy pracownika ochrony B. M., który zauważył, że oskarżeni się rozdzielili. B. M. podszedł do jednego z rozpoznanych mężczyzn, który stał przy słodczych, później się okazało, że był to P. B.. B. M. zatrzymał tego oskarżonego, wezwał także policję. Oskarżony P. B. został zatrzymany następnie zatrzymany przez funkcjonariuszy policji o godzinie 17:40. W dniu 21 lutego 2014 roku zatrzymani zostali oskarżeni T. T. i T. B..

Dowód:

Zeznania świadków:

M. H. k. 3-4,6, 764-765

B. M. k. 10-11, 764

Protokoły zatrzymania k. 9, 16, 17

Wyjaśnienia oskarżonych:

P. B. k. 20-21, 149-150, 173, 177-178, 186, 364, 562-563

T. B. k. 25-27, 139-140, 563

W dniu 04 czerwca 2014 roku w Ś. w sklepie (...) oskarżony P. B. dokonał kradzieży różnych kosmetyków o łącznej wartości 127,91 zł. w tym czasie, tj. około godziny 11:25 poprzez monitoring sklepowy obserwowała go pracownica ochrony, B. J. (1). Zachowanie oskarżonego wydało się jej podejrzane, podjęła działania, aby ewentualnie mogła go zatrzymać w razie potrzeby w pasażu sklepu, przeszła na teren sklepu i obserwowała dalej oskarżonego. Zauważyła, że oskarżony zabiera towar, który pakuje do reklamówki, przeszedł z nim kołowrotek dla wózków, zaś B. J. (1) próbowała go zatrzymać, oskarżony zaczął się z nią szarpać, uderzać rękoma, cały czas trzymając reklamówkę, razem z drugą pracownicą sklepu, J. G., zatrzymały oskarżonego, przy czym także J. G. została popchnięta przez oskarżonego, oboje upadli na podłogę. Po tym upadku reklamówka trzymana uprzednio przez oskarżonego została na podłodze. P. B. został zatrzymany w dniu zdarzenia.

Dowód:

Zeznania świadków:

B. J. (2) (poprzednie nazwisko J.) k. 163-165, 666

J. G. k. 166-167, 588

Protokół zatrzymania k. 162

Częściowo wyjaśnienia oskarżonego P. B. k. 20-21, 149-150, 173, 177-178, 186, 364, 562-563

Oskarżony P. B. nie cierpi na chorobę psychiczną w znaczeniu psychozy, na niedorozwój umysłowy ani na inne, krótkotrwałe zaburzenia czynności psychicznych. Stwierdzono u oskarżonego zaburzenia emocji i zachowania na podłożu nieprawidłowo kształtującej się osobowości oraz skłonność do nadużywania substancji psychoaktywnych. Oskarżony rozumie normy społeczne, w czasie czynu miał zachowaną zdolność do rozpoznania znaczenia czynów i pokierowania swoim postępowaniem, nie zachodzą warunki z art. 31 § 1 i 2 k.k., może brać udział w postępowaniu, stawać przed sądem, ewentualną karę pozbawienia wolności odbywać w zwykłym zakładzie karnym.

Dowód:

Opinia sądowo-psychiatryczna dot. oskarżonego P. B. k. 192-195

Oskarżony T. B. nie cierpi na chorobę psychiczną w znaczeniu psychozy, na niedorozwój umysłowy ani na inne, krótkotrwałe zaburzenia czynności psychicznych. Stwierdzono u oskarżonego cechy osobowości nieprawidłowej. Oskarżony rozumie normy społeczne, w czasie czynu miał zachowaną zdolność do rozpoznania znaczenia czynów i pokierowania swoim postępowaniem, nie zachodzą warunki z art. 31 § 1 i 2 k.k., może brać udział w postępowaniu, stawać przed sądem, ewentualną karę pozbawienia wolności odbywać w zwykłym zakładzie karnym.

Dowód:

Opinia sądowo-psychiatryczna dot. oskarżonego T. B. k. 450-453

Oskarżony T. B. był w przeszłości karany sądownie.

Dowód:

Karta karna k. 626-627

Oskarżony P. B. był w przeszłości karany sądownie.

Dowód:

Karta karna k. 632-633

Oskarżony T. B. w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do zarzucanych mu czynów, w postępowaniu przed Sądem ostatecznie podtrzymał te wyjaśnienia.

Dowód:

Wyjaśnienia oskarżonego T. B. k.25-27, 139-140, 563

Oskarżony P. B. w toku postępowania przygotowawczego nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 281 k.k., zaś do pozostałych czynów przyznał się i złożył wyjaśnienia zgodne z poczynionymi przez Sąd ustaleniami.

Dowód:

Wyjaśnienia oskarżonego P. B. k. 20-21, 149-150, 173, 177-178, 186, 364, 562-563

Sąd zważył, co następuje:

Dokonując przedstawionych wyżej ustaleń Sąd oparł się tak na zeznaniach ww. świadków oraz na wyjaśnieniach oskarżonych.

Przypomnieć należy w tym miejscu, iż P. B. i T. B. przyznali się do popełnienia czynów objętych pkt punktami I i II aktu oskarżenia, tj. czynów popełnionych w okresie 16 i 18 lutego 2014 roku i w dniu 24 września 2013 roku, także oskarżony P. B. przyznał się do popełnienia czynu objętego pkt III aktu oskarżenia, w zakresie tych czynów wyjaśnienia oskarżonych i relacje świadków uzupełniają się nawzajem, pozwalając przedstawić w miarę pełen – co do istotnych elementów – przebieg tych zdarzeń.

Sąd – wobec okoliczności podanych przez pokrzywdzonych – nie znalazł podstaw do odmówienia wiarygodności treściom podawanym przez oskarżonych, relacje świadków B. B., K. B., L. C. (3), D. T., R. G., D. G., M. H. i B. M.. Jak już wskazano, dowody te łącznie pozwoliły na poczynienie przedstawionych wyżej ustaleń.

Sąd natomiast uznał, iż wyjaśnienia oskarżonego P. B. odnośnie czynu z art. 281 k.k. są częściowo niewiarygodne. Wskazać należy, iż oskarżony w istocie nie kwestionował dopuszczenie się kradzieży (o wartości wykroczeniowej), zaprzeczał jakoby miało dojść do użycia przemocy z jego strony po popełnieniu tego wykroczenia, aby utrzymać się w posiadaniu skradzionych przedmiotów. Takiej relacji w ocenie Sądu – wobec treści podanych przez B. J. (2) i J. G. – nie sposób uznać za odpowiadającą prawdzie. Z relacji wskazanych świadków wyraźnie wynikają okoliczności użycia przemocy przez oskarżonego, nastąpiło ono w okolicznościach przedstawionych przez wymienione. W ocenie Sądu nie odejmują mocy dowodowej tymże relacjom niemożność rozpoznania oskarżonego na etapie składania zeznań przed Sądem, wszak nastąpiło to po upływie długiego okresu od momentu zdarzenia, zwłaszcza że na etapie postępowania przygotowawczego do drugiego zatrzymania oskarżonego P. B. doszło tuż po zdarzeniach opisywanych przez wymienione, które tamtego krytycznego dnia dokonały obywatelskiego zatrzymania oskarżonego, który następnie został zatrzymany przez policję. W tych okolicznościach za przyjętą linię obrony należy uznać przeczenie oskarżonego P. B. co użycia przemocy w czasie zdarzenia w sklepie (...) w Ś.

W ocenie Sądu wobec powyższego nie budzi najmniejszych wątpliwości dopuszczenie się przez oskarżonych przypisanych im przestępstw. Wskazać należy na wyniki opinii sądowo-psychologicznych, zdaniem Sądu opinie te posiadają przymioty rzetelnych i sporządzonych w sposób odpowiadający wiedzy specjalistycznej i doświadczeniu zawodowemu biegłych. Z opinii tych wynika, iż w istocie nie zachodzą jakiegokolwiek okoliczności, które by odejmowały

umyślności działaniom oskarżonych, biegli wyraźnie wskazali, iż w przypadku obu oskarżonych nie zachodzą warunki z art. 31 § 1 bądź § 2 k.k.

Sąd zatem uznał, iż oskarżeni dopuścili się przypisanych im przestępstw, a ich wina nie budzi najmniejszych wątpliwości. Sąd w zasadzie podzielił propozycję prokuratora co karnoprawnej oceny zachowań oskarżonych, podzielił tak opis, jak i kwalifikację tych czynów, przy czym w przypadku przestępstwa popełnionego w dniu 04 czerwca 2014 roku przez oskarżonego P. B. Sąd nietrafnie je zakwalifikował jako wyczerpujące ustawowe zmiana występku z art. z art. 278 § 1 i 5 k.k. i art. 275 § 1 k.k. i art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Wskazać należy, iż przestępstwa opisanego w pkt I aktu oskarżenia oskarżeni dopuścili się niejako na raty, z tego względu zostały spełnione warunki z art. 12 k.k., z kolei także odnośnie zdarzeń z dnia 24 września 2014 roku te warunki zostały spełnione. Wskazać należy, iż także kwalifikacja czynu opisanego w pkt III aktu oskarżenia jest uzasadniona – czyn ten stanowi kradzież w zakresie kradzieży kwoty pieniędzy i portfela, a przez kradzież karty uprawniającej do podjęcia pieniędzy z bankomatu jest to czyn z art. 278 § 1 i 5 k.k., te przedmioty łącznie były przedmiotem zaboru w celu przywłaszczenia, nadto oprócz tych rzeczy P. B. dokonał jednocześnie jeszcze kradzieży ww. dokumentów, wszystkimi przedmiotami rozporządził jakby był ich właścicielem.

Sąd zatem uznał oskarżonych P. B. i T. B. za winnych popełnienia zarzucanego im czynu opisanego w pkt I aktu oskarżenia, wymierzył każdemu z nich za ten czyn karę po 5 (pięć) miesięcy pozbawienia wolności, uznał ich za winnych popełnienia czynu opisanego w pkt II aktu oskarżenia i wymierzył każdemu z nich karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawiania wolności, zaś – wobec wniosku – na podstawie art. 46 § 1 k.k. zobowiązał ich nadto do naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego D. T. poprzez solidarną zapłatę kwoty 1484 zł. Na podstawie art. 85 § 1 i 3 k.k. i art. 86 § 1 k.k. wymierzone T. B. kary pozbawienia wolności połączył i orzekł wobec niego karę łączną 10 (dziesięciu) pozbawienia wolności. P. B. Sąd uznał nadto za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt III aktu oskarżenia i wymierzył mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności, także wobec wniosku pokrzywdzonego na podstawie art. 46 § 1 k.k. zobowiązał oskarżonego P. B. i do naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego B. B. poprzez zapłatę kwoty 400 zł. Sąd nadto uznał oskarżonego P. B. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt IV aktu oskarżenia i wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności, zaś na podstawie art. 85 § 1 i 3 k.k. i art. 86 § 1 k.k. wymierzone P. B. w pkt Ia, III, VII i IX części dyspozytywnej wyroku kary pozbawienia wolności połączył i orzekł wobec niego karę łączną roku i 6 (sześciu) pozbawienia wolności.

Przy wymiarze ww. kar Sąd kierował się wskazaniem zawartymi w przepisach art. 53 k.k.

Oskarżeni P. B. i T. B. w okresie popełnienia przypisanych im przestępstw byli osobami bezdomnymi, jednakże zostali objęci pomocą Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Ś., zamieszkali w Schronisku imienia Brata A. w Ś. (koszty pobytu pokrywał MOPS), nadto dostawali inne świadczenia z MOPS (jak to wskazał oskarżony T. B. – obaj utrzymywali się z MOPS-u), także świadczyli prace dorywcze. Ich sytuacja co prawda nie była taką, która by im zapewniała zaspokojenie ich wszelkich potrzeb, jednakże nie usprawiedliwiała w ocenie Sądu zdobycie dodatkowych środków pieniężnych poprzez popełnienie przestępstw. Obaj oskarżeni wykazali się w ocenie Sądu daleko idącym lekceważeniem dla cudzej własności, uznali że nie są niczym ograniczeni, żadnymi zasadami związanymi z poszanowaniem cudzej własności, że te podstawowe zasady obowiązujące każdego w społeczeństwie ich nie dotyczą, że mogą dokonać kradzieży. W ocenie Sądu nic nie usprawiedliwia oskarżonych, którzy w istocie wykorzystali sposobność jak w przypadku kradzieży z dnia 24 września 2013 roku, jak również zaplanowali swoje działania jak w przypadku kradzieży w dniach 16 i 18 lutego 2014 roku. w istocie oskarżeni swoim zachowaniem pokazali, że właściwie każdy moment może zostać przez nich wykorzystany na pozbawienie innej osoby jej własności. Dlaczego to czynili? Jak już wskazano, nic ich nie usprawiedliwiała. Z wyjaśnień oskarżonego T. B. wynika, iż obaj oskarżeni byli w stanie poprzez jakieś prace dorywcze, zapracować na zaspokojenie swoich potrzeb, jednakże w pisanych wyżej sytuacjach obaj – łącznie i samodzielnie oskarżony P. B. – uznali, że zamiast uzyskiwania środków poprzez wykonywanie różnych prac mogą szybciej zdobyć środki poprzez kradzież. W postawie oskarżonych w istocie nie ma żadnej skruchy za ich działania, wskazać należy, że w przypadku P. B. nawet zatrzymanie w związku z

kradzieżami na terenie sklepów (...) nie stanowiło u niego przyczynku do przemyślenia sposobu zdobywania środków pieniężnych.

W ocenie Sądu obaj oskarżeni wykazali ponad wszelką wątpliwość, iż niecelowym jest wymierzanie im kar z zastosowaniem dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary, takie kary w przeszłości były im wszak wymierzane, a mimo to dopuścili się kolejnych przestępstw, co znajduje odzwierciedlenie w kartach karnych obu oskarżonych. Zatem tylko i wyłącznie wymierzenie im kar bezwzględnych spowoduje, że przynajmniej przez ten okres ich odbywania nie popełnią kolejnych przestępstw, że tylko wówczas społeczeństwo będzie chronione przed tego typu zachowaniami ze strony oskarżonych. Być może w końcu oskarżeni w warunkach osadzenia przemyślą jednak, w jaki sposób zdobywać środki na własne utrzymanie, aby nie naruszać przy tym norm prawa karnego, we wcześniejszym okresie do takiej refleksji ze strony oskarżonych nad własnym postępowaniem nie doszło w sytuacji wymierzenia im kar nieizolacyjnych.

Sąd zatem wymierzył każdemu z oskarżonych kary jednostkowe i kary łączne, mając na względzie przedstawione wyżej okoliczności. W ocenie Sądu kary te stanowią należytą odpłatę za czyny aktualnie przypisane oskarżonym.

W oparciu o przepis art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżonych z obowiązku ponoszenia kosztów sądowych, w tym z opłaty, zaliczając wydatki na rachunek Skarbu Państwa.